

עפ"ת 10306/09/22 - מיי-טל מלול נריאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 10306-09-22 מלול נריאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1090/11

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערכת מיי-טל מלול נריאן
ע"י ב"כ עוה"ד אלירן בלוטמן
נגד מדינת ישראל
משיבה ע"י ב"כ עוה"ד עמרי גיל

פסק דין

המערערת נדונה בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה בתיק גמ"ר 8751-02-11 ביום 10.2.2013 לעונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חדשים, ופסילת רישיון נהיגה למשך 12 שנים, ונקבע בגזר הדין כי **"ריצוי הפסילה יחל מיום שחרורה ובניכוי תקופת הפסילה המנהלית והפסילה עד תום ההליכים"**.

ב"כ המערערת פנה לבית משפט קמא ביום 29.6.22 בבקשה ל"יישום גזר הדין", ולחישוב תקופת הפסילה מיום השחרור ממאסר, 15.3.15, וצוין בבקשה כי רישיון הנהיגה הופקד במשטרה עת החלה הפסילה המנהלית בהוראת קצין משטרה ביום 28.11.2010; הרישיון נותר בידי המשטרה בעת שניתנה החלטה על פסילה על תום ההליכים, ומאז לא הוחזר למערערת שאף לא נהגה במהלך כל התקופה.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה וקבע בהחלטה מיום 4.7.22 כי **"יש לבצע הפקדה בתיק, אין מקום לביצוע הפקדה רטרואקטיבית"**.

על החלטה זו ערערה המערערת באמצעות בא כוחה.

בדיון בפניי לא חלקה המשיבה על העובדות שפורטו בבקשת המערערת, ואף אישרה כי מהמרשם התעבורתי לא עולה אינדיקציה לכך שהמערערת נהגה בתקופה הרלוונטית. עם זאת סבור ב"כ המשיבה כי נוכח ההלכה שנקבעה בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ. מדינת ישראל (14.4.2014) (להלן - **ענין ג'אבר**), יש מקום להורות כי חישוב הפסילה ייעשה על ידי רשות הרישוי.

ב"כ המערערת הפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ת 26037-12-21 **פלקוביץ נ. מדינת ישראל**, מיום 6.1.22 בו דנה כב' השופטת ג' שלו בסוגיה דומה של חישוב פסילה, לגופה. עם זאת, אין ב"כ המערערת מתנגד לכך שרשות הרישוי היא שתעסוק בחישוב הפסילה, כפי שסבור ב"כ המשיבה.

אכן סבור אני כי עניין חישוב מניין הפסילה נתון לרשות הרישוי, כפי שנקבע בעניין ג'אבר בו צוין כי **"ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי... אמור מעתה, כי הסמכות נתונה לרשות הרישוי..."**, ודוק, בפסק הדין שניתן לאחר מכן, בע"פ 7323/19 אבו שריפה נ. מדינת ישראל, (26.2.20), חזר בית המשפט העליון והבהיר כי אין להבחין בין בקשה ל"חישוב פסילה", שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי הפסילה, לבין בקשה ל"הכרה בפסילה", שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", וכי **"בהתאם לפסיקת בית משפט זה בעניין ג'אבר, הכתובת בכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה היא רשות הרישוי. על החלטתה ניתן להשיג באמצעות הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים"**.

בנסיבות אלה, ולנוכח כך שב"כ המערערת אינו מסתייג מבירור הסוגיה על ידי רשות הרישוי, יש מקום לקבלת הערעור ולביטול החלטת בית משפט קמא ככל שהיא מתפרשת כי אין לראות את המערערת כמי שהפקידה רישיונה בהליך מנהלי שקדם לבירור משפטה בבית משפט קמא, עניין המסור כאמור להחלטת רשות הרישוי; המערערת תוכל להפנות בקשתה לרשות הרישוי שתורה כיצד לחשב את תקופת הפסילה על פי הנתונים שהוצגו על ידי המערערת, והחלטת הרשות כפופה לביקורת בית המשפט לעניינים מנהליים. מובהר כי אין אני קובע מסמרות לכאן או לכאן.

הערעור מתקבל כפי שפורט.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ג, 04 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.